

oralu, kder bi imelo v dobri letini prirasti 12—18 mecnov zrnja in 8—12 centov slame.

„Deset zapovedi gojzdoreje“.

„Pferdezüchter“, list štajerske družbe za povzdigo konjereje je prinesel v svoji 6. številki „deset zapovedi“ gojzdoreje, katere se mi dozdevajo tudi za naše slovenske kmetovalce jako zanimive. Dovoljujem si njih našim slovenskim kmetovalcem objaviti na korist in napredek kmetijstva in blagostana naroda našega.

1. Veruj, da je vsako drevo, vsaki grič, vsaki gojzd posredovalec med zemljo in zrakom; brez njih delovanja bi rodovitna dežela postala — mrtva pustinja. —

2. Ne imenuj po nemarnem ime „gojzd“ ampak skrbi, da postane revno grmovje na občinskih tleh: lep gojzd.

3. Premisli, o človek, da dobivaš od gojzda najpotrebnejše za vsakdanje življenje; da je narava tvoje življenje od zibelke do groba na gojzd privezala, in da je tvoj blagostan odvisen od rodovitnosti gojzda in je tudi na njega naverigan.

4. Spoštuj gojzd in drevje; sadi in izreжай gojzd za svoje sinove, da se bode tebi in tvojim potomcem dobro godilo na svetu.

5. Ne ubijaj ptiča ali kake druge živali, katera živi od gojzdnih mrčesov, ampak uči svoje otroke, poškodovalec gojzdov in njene naravne sovražnike spoznavati, neškodljivim prizanašati, škodljive pak pokončati.

6. Ne sejaj v devični gojzd nesposobna drevesa, ampak uči svoje sinove, da bodo pogojzdenje in vzrejo gojzdov vedno po naravninskih postavah delali. —

7. Ne kradi drevesa, ne gojzdne stelje, ne frišne veje, skorje in drugega, kar je življenju gojzdnega drevesa jako potrebno.

8. Ne pričaj po krivem na škodo gojzdov; ne zakrivaj gojzdne tatvine, ampak naznani vsa gojzdana poškodovanja dotičnim gojzdnim gospodskam, da vsak hudodelnik svojo zasluženost kazni dobi. —

9. Ne želi in ne prisvojaj si svojega bližnjega gojzdnih pridelkov; tudi ne prisvojaj si pridelka občinskih gojzdov in ne polni tako svoj — lastni žep.

10. Ne pusti se od zviti goljufov do nedostojnega sekanja dreves zapeljati; ne poslušaj take, ki hočejo gojzdu steljo odvzeti ali pa občinski gojzd nepostavno deliti, ampak imej vedno v mislih, da ti je Bog za to pamet dal, da z gojzdom tako previdno ravnaš, kakor s svojim lastnim zdravjem.

To so „deset zapovedi“, katere polagamo našim slovenskim kmetovalcem na srce.

Antonij Leban,
Mozirski učitelj.

M. Plesnjivo turščico živini pokladati je nevarno. Že večkrat je živina, ki je plesnjivo, turščico jedla, zbolela in celo poginila. Nekemu gospodarju je poginilo 29 gosi pri pitanci s turščico, ki je bila sicer zdrava videti, ali pri cimici je imela že nekoliko plesnjiveca. Seveda se spridena turščica ne bode brž na gnoj vrgla, ali treba njo je pred pokladanjem dobro skuhati.

M. Proti otekljini vimena pri kravah se s pridom rabijo različna olja, kakor zobnikovo olje, ricinovo olje, slezovo mazilo z lavorikovim oljem, ki se ali s šopkom ali pa s peresom na dobro umito vime mažejo. Prej pa se mora vime vsakokrat izmolsti, kar se večkrat in do čistega ponavlja, ker se sicer vime še bolj napne in v vnetih delih še večja vročina nastane; včasih se tudi jeden ali drugi ses popolnem pokvari. Če se vime z roko ne more izmolsti, tedaj pa je treba znane molzne cevce nastaviti. Dobro je tudi oteklo vime s slapom ogrevati. V ta namen se odene krava čez križ z veliko odejo; pod vime se njej postavi škaf s toplo vodo. V to se od časa do časa razbeljeni kosi opeke (cigla) vržejo, da slap kravi pod vime puhti. To se včasih dva ali tudi trikrat na dan ponovi. Po vsakem takem ogrevanju se mora krava skrbno posušiti, da se ne prehladi. Skrbeti je tudi za to, da je živina vedno odprtega telesa.

Pomoček zoper polže na njivah in po vrtilih je žgano apno. Treba ga je dobro zdrobljenega v mirni noči natrositi. Vsak polž, katerega tako apno zadene, mora kmalu poginoti.

Salicilna kislina se je novejši čas pokazala kot jako dobra zdravilna moč. Dvema kravam, postavimo, ki ste dobile črm (metlaje ali vranični prisad) so na masele vode dali 1 žlico salicilne kisline. Prvej je že v 1/2 ure bilo bolje. Druge pa so dali še v drugič omenjene kisline in so njo tudi ozdravili. Tudi neko zbolelo jagnje so tako pogina rešili. Zato bomo o tej imenitni iznajdbi prilično več povedali. Salicilne kisline se najbolj zanesljivo dobi v apoteki.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Stanje posojilnice.) Okrajna posojilnica, registrirano društvo z neomejeno zavezo v Ljutomeru, imelo je na konci leta 1874 — 393 udov, od katerih je na opravičnih deležih vplačano vkupaj 7922 gld. 95 1/2 kr. Med opravičnim letom odstopilo je 19, a pristopilo 21 udov. Od 393 na konci leta obstoječih upravičnih deležev, izplačanih je med tekom leta 19, a prirastlo 21. Vsaki ud je obvezan na svoj opravični delež od 60 gld. na leto najmanj 6 gld. vplačati. —

Pri glavni seji društva dne 2. maja t. l., ktere se je udeležilo 84 udov, bil je društveni račun

za leto 1874 pretresovan in odobren. Vsled tega iznašajo za leto 1874 prejemi vkupaj 94.147 gld 66 kr. a izdavki 91.871 gld. 73 kr., blagajniški preostatek tedaj 2275 gld. 73 kr. Bilanca: I. Imetje društva a) gotovina iznaša 2275 gld. 73 kr., b) vrednost v blagajnici nahajajočih se menjic 80.585 fl., c) vrednost inventara 400 fl., tedaj vkupaj 83.260 fl. 93 kr. II. Dolgovi društva: a) Rezervni fond 881 fl. 84 $\frac{1}{2}$ kr., b) terjatve društvenikov 7.922 fl. 95 $\frac{1}{2}$ kr., c) terjatve hranilničarjev 60.436 fl. 87 kr., d) terjatve graške hranilnice 12.000 fl., e) podporni fond 1000 fl. in f) naprej sprejeti obresti 1019 fl. 29 kr., toraj skupaj 83260 fl. 93. kr.

Udje predsedništva: Ivan Kukovec, načelnik, Matjaš Zemljič, denarničar, Jože Gomilšak, preglednik.

Odsek za pregled tega računa: Dr. Anton Mravljak, Dragotin Huber, Vatroslav Mohorič, udje nadzornega svetovništva.

Od sv. Križa pri Ljutomeru. — V bližnji vesi, v Ključarovcih biva nad 70 let stari Stajnik, kateri ima edinega, okoli 46 let starega sina. Ta še ni oženjen, ker mu oče zavoljo nekih slabih lastnosti gospodarstva izročiti neče. Prav slabo se pogajata in večkrat tepeta. Sin je nedavno zbolel. Oče mu pošlje po zdravnika k sv. Križu, kateri ga kmalu hude bolezni reši.

Nekega dne pride zdravnik nenadoma bolnika gledat, kako in kaj da je z njim, ter najde zraven njega skledo juhe in precej mišnice v njej. — Sin hitro toži, rekoč: to so mi oče namešali; radi bi se me rešili; ker pa sem zapazil, da je mišnica noter, pa nisem hotel jesti.

Zdravnik mišnico vzame, in naznani ves prihodek c. k. sodnji v Ljutomeru. — Oče je bil po storjeni preiskavi za nekrivega spoznan; sin pak — kot ozdravljen — prišel je v preiskavo ter pristal, da je sam bil mišnico med juho namešal, in da je le tak „ovači“ bil na očeta povedal. — „Brklež“, je bržej ko ne po tem načinu mislil očeta spraviti v večletno ječo, in se potem veseliti lepe kmetije. Ali spodletelo mu je. Sedaj utegne sam dobiti nekaj kaše, katero je svojemu očetu želel. —

Kdor drugemu nesrečo želi, sam se v njo zaleti.

Iz Haloz. (Novi most. — Letina. — Jud.) Novo veljavo dobijo naši kraji z mostom Dravskim pri Borlu, ki se je staviti začel 1. jun. in dobro napreduje; obeta se nam, da bo do jeseni zgotovljen. Vojaški pionirji ga delajo.

Letina je v vsakem oziru izvrstna; posebno gorice se veselo kažejo, kakor že pre od 20 let sem ne. Da bi nas le mila očetova roka nime varovala!

14. t. m. zjutraj ob dveh so tik farne cerkve sv. Barbare judu g. Mojzesu štalunčki zgoreli. Vse je rešeno, razen kureta. Bil je mastno zavarovan. Sosedna poslopja niso nič poškodana. Obhodov svetoletnih se ljudje obilno udeležujejo.

Od sv. Trojice v slov. goric. (Požar. — Feuerwehr.) 16. jun. o 1 $\frac{1}{2}$ 4. uri zjutraj vnel se je tukaj nek hlev in hiša. Na srečo so bili že ljudje k procesiji prišli, sicer bi se tudi bližnje s slamo krite hiše utegnile vneti. Gospodar se je hudo opekkel, ko je otroke iz goreče hiše spravljaj. Moramo se pri tej priliki sosedom, št.-lenarčkim gasilcem, zahvaliti in v prihodnjich priporočiti, ako nas zopet takšna nesreča dohiti. Čeravno je naš trg le 1 $\frac{1}{2}$ ure oddaljen od unega in imajo tam zelo šopireče se gasilno društvo, ter se tudi od ondot dobro vidi, da je požar bil v sredi s slamo kritega dela našega trga, vendar smo zastonj pričakovali potrebne pomoči. Je bila ura požara pre-rana? Tudi nas veče gladka velika cesta. Kaj, če bi gorelo kde v vesi? Razun tega društvo dobiva podporo iz okrajne denarnice in hranilnice, in so tam tri gasilne brigadne; menda za kratek čas št.-lenarčkim otrokom. Dokler gasilnega društva ni bilo, so št.-lenarčki tržani pri vsakem požaru v okolici radi pomagali. Sedaj pa se nobeden ne gene!

Iz Celja. (Razne novosti.) 16. t. m. umrl je Tomaž Grabič, 77 let star, znan po Koroškem, Kranjskem in Štajerskem kakor vojvoda romarjev na sv. Višarje; 52 let je vsako leto bil tam gor, 2 leti pa po dvakrat. Akoravno več časa bolen, bil je vedno vesel in poln zaupanja v Marjjo. — Težko mu je djalo, ko je slisal zvonjenje k procesijam za sveto leto, pa se ni mogel udeleževati.

Tri nedelje zaporedom so Katoličani Celjske fare prav v obilnem številu in hvalovrednem redu obhajali procesije sv. leta. Mestjanov je bilo le malo videti. Odlagajo menda na jesen, kedar bode nekoliko hladneje, in pa da se bolj vredno pripravijo na sv. zakramente. Zdaj so le pri oknih gledali ino se učili od pobožnih kmetov, glasno moliti in očitno spoznavati svojo vero.

Denes 21. pride nadvojvoda Rainer, nadzorovat tukajšnih brambovcov; 16. pa je bil deželni vojni poveljnik Kuhn v. Kuhnfeld tukaj.

Iz Mariborske okolice. (Veterani.) 13. junija so v Kamci možnarji vabili ljudstvo k posebni svečanosti vseh dosluženih vojakov ali „veteranov“. Ob 1 $\frac{1}{2}$ 7 uri zjutraj so začeli godci iz Jarenine go-diti po Kamci, ker se je prej oblačno nebo začelo jasniiti. Vreme je bilo ugodno. Meševalo se je po volji „veteranov“ in po dopuščeni mil. knez. škofa v kapeli sv. Janeza na kamskem trgu. Resnoba v vrsti stoječih veteranov in sploh vsega ljudstva pod milim nebom je bila velikanska. Kakor se pripoveduje, je mnogo žen solze prelivale gledé na veterane. Misliše menda so na vojsko, ktera jim utegne može vzeti za vselej. Prav lepo so godei igrali pri sv. meši, kojo so č. g. kanonik Pak služili. Po sv. meši se je blagoslovila bela zastava veteranov, okinčana z lavorjevimi vencem in krasnim trakom. Na sredini zastave je mična podoba kamskega praporja, ki je na farov-

škem ozidji iz kamna vrezan videti, namreč: divji kozel ali „Gamsbock“. Zastavina botra bila je gospa Katarina Seidl, ki je pred blagoslovom lavorjev venec na zastavo pripela. Na traku ste tudi 2 črki K. S. na eni polovici „Veteranenfest“ na drugi „Gams am 13. Juni 1875“. Popoldne se ve je bil ples in radostno razveseljevanje, vendar vse prav mirno.*)

Od sv. Petra pod sv. gorami. (Odgovor). V 24. št. „Slov. Gosp.“ prša gosp. dopisovalec, kje je tisti denar, kateri se je pred 4 leti tukaj za brizgalnico pobiral in pravi prav sumljivo, da to more prejšnji „pürgermajster“ in njegovi premodri odborniki vedeti. Misli bi se lahko, da bi bili ta denar gospodje odborniki in predstojnik med seboj razdelili ali da bi ga bil kdo zapravil. Pa nobeno ni resnično. Vsakdo lahko pogleda občinske račune od tistih let, kateri so se redno predlagali in se bode prepričal, da še je zdaj tisti kapital v občinski blagajnici, ker se za 176 gl. brizgalnica ne da kupiti. —

Prejšnji „pürgermajster.“

Iz Konjic. (IV. obletnica kat. polit. društva). Odbor njo je bil „Sl. Gospodarju“ po navadi naznanil — zakaj da se naznanilo ni razglasilo — tega pa odbor še ne ve.**) Vendar vsej tej pomoti vkljub se je bilo okoli 50 društvnikov sošlo.

Pred vsem je tajnik poročal o delalnosti našega društva v pretečenem letu. Do srede leta smo imele 3 lepe zборе — alj naenkrat nam nemila smrt pobere ustanovnika našega društva, nja prvega predsednika, visokoč. g. Jožefa Rozmana. Le rojstni den Rozmanov nas je bil še enkrat združil; od tiste dobe ni bilo mogoče zbora sklicati. Društveni odbor je med tem iz svoje srede zgubil marljivega odbornika č. g. J. Skuhala, (kateremu je občni zbor pri tej priložnosti očitno svojo zahvalo izrekel). Društvu edina tolažba so sedaj novi konjiški g. nadžupnik, ki so naše društvo v svoje varstvo vzeli. Visokč. g. Dr. Jožef Ula ga stopijo zdaj na oder. Pozdravijo društvo, — ki jim je bilo dolgo poprej pri srci preden so vedeli, da postanejo kedaj konjiški nadžupnik. „Vsakemu se vriva vprašanje, so djali: kaj hočemo s tem društvom doseči?“ Odgovor je ta: s pomočjo našega društva hočemo ohraniti: sv. vero očetov in narodnost. Glede sv. vere si moramo prizadevati, da sami živimo po naukih sv. vere in tako tudi vsi naši skrbi izročeni. Kar pa narodnost zadevuje, povdarjamo prvič obstanek Avstrije pod vladarjem iz Habsburške rodbine, drugič pa pridobiti si zastopnikov, ki bi očitno zagovarjali in branili najimunitnejši svetinji naši: sv. vero in narodnost Slovensko.

Sedaj poprimejo besedo neutrudljivi besednik našega društva — po širokem Slovenskem znani pesnik v. č. g. Jožef Virk. Bistrim očesom

so pogledali po vesolnem katol. svetu — in so društvnikom razlagali, kako da stoji naša katoliška stvar. Našteli so 3 znamenja, ki kažejo, da katol. stvar dosti boljše stoji, kakor sovražniki sv. cerkve želijo. Prvo veselo znamenje je posvečenje vse kat. Cerkve v presveto Sree Jezusovo. Drugo veselo znamenje so sv. Oče Pij IX. in njih čudovitna leta. Dalje vsakemu Katoličanu daje pogum edinost med škofi in mešniki in njih udanost do sv. Očeta. — Na vprašanje: kdo so tisti, ki dendenes katoliško stvar najbolj povspešneje? se odgovor glasi: prvi so sv. Oče Pij IX., kakor njihova dela jasno pričujejo. Drugič katol. škofje in misijonarji. Tretjič dobri katol. časopisi, ki našo katol. stvar močno podpirajo, kakor so sv. Oče te dni očitno priznali. Četrtrič so katol. politična in enaka društva in petič so naši nasprotniki, kateri nehoté našo stvar podpirajo. Bolj ko v Cerkev butajo, bolj čvrsto ona stoji. Da katol. stvar raste in se uterjuje, to koristi vladarjem pa tudi njihovim podložnikom.

Ne smem zamolčati, da se je med govorom večkrat slišalo „živili sveti Oče!“ — „živili svitli cesar!“ V društveni odbor so se soglasno volili sledeči društveniki. Prvomestnik: p. n. g. Dr. Jožef Ula ga, nadžupnik in dekan. Namestnik: g. Juri Kolarič, odborniki: Jožef Virk, Jaka Kline, Karol Tribnik, Ludvik Redi, Janez Rudolf, Matija Flis in Jernej Voh. Njih nadomestniki so: Peter Dobnik, Anton Polh in Anton Kračun. Društvo šteje med svojimi udi več županov konjiškega okraja, 2 iz med njih sta tudi odbornika.

Iz celjske okolice. (Naša prihodna šola, sveto leto in deželni bramborci.) Naša 3razredna fantiška šola bo začasno imela le slabo stanovanje, namreč: 2 izbi v prejšnji mestni bolnišnici proti odškodovanju mestni soseski in 1 izbo v lastni soseskini hiši na Bregu, dokler cesarske sodnije ne razsodijo, kdo da je pravi lastnik stare šole. Želeti bi bilo, da sl. finančna prokuratura v Gradci to reč kmalu reši, ker na njo se je naša soseska prvih obrnila. Še le potem, ako bi se staro šolsko poslopje ne moglo dobiti vlast, bo naš občinski zastop moral lastno šolo zidati, za kar pa bo letos prepozno. Učiteljev se je že veliko za raspisane službe oglasilo, kar je veselo, ker tako bomo lahko dobrih odgojiteljev naše katoliške in slovenske mladine dobili! Kaj bo pa z dekleti? Menda vendar ne bo ta šola skupna za obojni spol; vsaj bodo omenjene izbe še za fante pretesne! Govorilo se je že večkrat, da dobimo prihodno jesen šolske sestre iz Maribora, katerim se bo začasno stanovanje v soseskini hiši na Bregu odločilo in se njim bo prevžitek iz soseskine blagajnice in dobrovoljnih doneskov preskrbel, a zdaj je o tem zopet vse tiho. — Naši soseskini odborniki se menda prevelikih stroškov bojijo, kakor da bi drugim občinam kdo zastonj šole zidal. Treba je dobre volje in našli se bodo

*) O g. Seidl-u prihodnjič!

Vred.

**) Ker vredništvo oznanila ni dobilo.

še okolici, ki bodo za lepo izrejo naših deklet kot dobrotniki radi kaj storili. Na delo tedaj brez odloga, ker dozajšna čisto nemška šola je brez vsakega dobička za naše otroke!

Naše cesarstvo mora biti v veliki nevarnosti, ker deželni brambovci, katerih je zdaj vprejšnji šoli pred našo farno cerkvijo vse polno, imajo svoje vaje ne le skozi celi teden, temuč tudi po nedeljah. V pravo pohujšanje drugim vernim se v jutru rano morajo vaditi iti, kedar grejo drugi k rani meši in kedar se začenja druga božja služba, se še le na dom vračajo in ko je popoldenska božja služba, moraja zopet kam „marširati“, da tudi pobožni v cerkev iti ne smejo in med opraviлом nekteri okrogle pesni prepevajo v spodtiko drugim. — Ako bi mestni zastop še imel kaj spoštovanja do Boga in cerkve, gotovo ravno pred farno cerkvijo nebi bil iz šole kasarne napravil. Govori se, da, ker po noči pozno se domu vrnivši nekteri vojaki sosede z ropotom na vrata vznemirujejo, po dnevu pa s svojim trušom gg. gimnazijalne profesorje motijo v poduku, se ti hočejo pritožiti tega. Ako to energično storijo, potem se utegna ta neprimerna kasarna odstraniti. Vsaj bota razun vojakov še cerkev in gimnazija tudi imele kaj veljave!

Iz Slovenjgradca. (Požari). Pretečeni teden je bil v našem okraji 2 krat požar. V ponedeljek po noči je pogorel Mohov stan v Št. Janži poleg Dravberga.

V četitek proti polnoči pa je bil požar v Starem trgu. Pogorela je Lužniku streha na hiši in hlev, ki je bil k hiši prislonejen. Živino so o-teli, razun 6 prasec. Ker hiša sredi vesi stoji, je bila velika nevarnost za celo ves; k sreči ni bilo vetra. Kmalu so tudi prihiteli Slovenjgraški požarni brambovci z 2 brizgalnicema na pomoč, in so ogenj brž ustavili, za kar njim gre očitna hvala.

Kako je ogenj nastal, ni znano. Lužnik je bil zavarovan pri neki angleški zavarovalnici, ki ima na Dunaji podružnico. Jeli tudi Moh bil zavarovan, ne vem.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Štajerskega deželnega zbora liberalno-nemška večina je sklenila 300.000 gld. na posodo vzeti in nam tako nov dolg naložiti. Ministerstvo pa je izvršenje tega sklepa zadržalo. Tudi prav! — Na Českem začelo je tamošnje kat. deželno politično društvo prav marljivo delovati. Na praznik sv. Petra in Pavla je napovedalo shod v mestu Krumavi v poslopji kneza Švarcenberga. Tudi Kranjci so se v tem oziru začeli gibati. Ravno slišimo, da se je v Ljubljani ustanovilo novo kat. politično društvo: „Sloga“. Pravila so se 15. junija c. k. namestniku predložila v potrjenje. Ali bode veljavno le za Ljubljano ali pa za celo deželo Kranjsko, tega še ne vemo. Želeti bi bilo poslednje, ker bi tako kranjski konservativni možje bili dobro vred-

jeni. — Tržaške okolice Slovenci si snujejo nov list: Edinost. Dobro, če bo res Slovincem pomagal do potrebne edinosti. — Naša armada dobi 2000 novih kanonov, ki bodo vlti iz bronu po novem načinu, kakor ga je izumil vrli naš general Uhacij. Kanoni nas bodo sicer stali 5 milijonov in više. Vendar brez njih smo brezorožane reve, ker imajo zlasti Prusi veliko več in boljših kanonov.

Na Ogerskem se je začelo živahno volilno gibanje. V Körmenu so se že do krvavega pretepali, čemur se pa ni treba čuditi, ker madžarska volitev se brez tepežev in klanja niti misliti ne da. Konservativci so v Budapešti za kandidata postavili barona Lipthaya, v Güns-u grofa Apponyia. — Slovaki so v Št. Martinu dali sijajen volilen shod in sklenili voliti dr. Jesenkega.

Vnanje države. Ruski cesar se vrača iz Nemškega v Rusijo in potuje nekoliko ur z železniškim vlakom po avstrijski zemlji na Českem. Te prilike se bodo naš cesar poslužili ter pojdejo 28. t. m. v Komotavo na Českem ter bodo od ondot do Rumburga ruskega cesarja spremljali. To Pražem gotovo ne bode po volji. Ali Rusi so gotovo nam bolj prijazni, nego Prajzi. Rusi nas niso nikoli z vojsko resno nadlegovali, Prajzi pa že večkrat po tolovajski napadli. —

Čudno je to, kako se prusko-nemško cesarstvo čedalje bolj pripravlja na vojsko. Marljivo in za drag denar kupujejo na Gališkem vojne konje ter njih odvažajo na nemško. Veliko tisoč svinj in volov pripravljajo za vojake. To ni dobro znamenje!

Španskega kralja Karla VII. vrli general Doregaray je te dni bil hudo napadan od puntarskih nasprotnikov pa njih je sijajno premagal. Pismo, v katerem je kralju naznanil zmago, je končal z besedami: živila vera, živila Španija, živil kralj Karol VII.

Za poduk in kratek čas.

Slovenka piše iz Amerike.

II.

Tukaj v Ameriki govorijo ljudje angleški in nemški jezik. Mi Čehove pa, kder nas je več skupaj naseljenih se trdno držimo svojega českega jezika. Imamo tudi svojega lastnega dušnega pastirja, mladega, 28 let starega misijonarja i fajmoštra Jan. Videnka. Vsako nedeljo obhajajo 2 krat službo božjo, v jutru ob $\frac{1}{2}$ 8 in poznej ob $\frac{1}{2}$ 10, ter pridgajo česki, nemški in angleški. Popoldne se pojejo večernice. Ob sabotah se moli na večer sv. roženkranc. Potem pa marljivi gospod pridno spovedujejo. Vera je tu vsake sorte, imamo Lateranov in frajmaurerjev. Zakonski pri Lateranih in frajmaurerjih pogosto drug drugega zapuščajo ter se potem zopet ženijo ali možijo.